

הט (חיפה) 11230-09-25 - אילן קיסרי, נ' אסתר כץ,

ה"ט (חיפה) 11230-09-25 - אילן קיסרי, נ' אסתר כץ, שלום חיפה

ה"ט (חיפה) 11230-09-25

אילן קיסרי,

נגד

אסתר כץ,

בית משפט השלום בחיפה

[18.09.2025]

כבוד השופט אורי גולדקורן

ע"י ב"כ עו"ד ניר ברששת

פסק דין

1. המבקש והמשיבה הינם בעלי זכויות בדירות הנמצאות בבית משותף ברחוב הירקון בחיפה. בבית ארבע דירות, דירת המבקש היא בקומה השנייה ודירת המשיבה היא בקומה הראשונה. דירת המשיבה הושכרה לשוכרים, והיא עצמה אינה מתגוררת בדירה.

2. המבקש הגיש ביום 4.9.2025 נגד המשיבה בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת לפי סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן - החוק). בבקשה, שהוגשה אף נגד השוכרים (נגדם מחקתי הבקשה ביום 4.9.2025), נטען כי לאחר 3.8.2025 התקינו המשיבים מצלמות אבטחה בתוך חדר המדרגות של הבית המשותף מבלי שניתנה לכך הסכמה של לפחות שניים מבעלי הדירות. עוד נטען כי המצלמות מקליטות את המבקש, אשתו וביתו בכל פעם שהם חולפים בדרכם לדירתם ובצאתם ממנה, ובכך פוגעים בפרטיותם. כמו-כן נטען כי מדובר בהפרה של צו קודם שניתן נגד השוכרים ביום 3.8.2025 (בו המשיבה לא הייתה בעלת דין - א"ג).

3. בתצהיר תשובה לא הכחישה המשיבה את עצם התקנת המצלמות, אשר מתעדות רק את הכניסה לדירה עם נימה מינימלית של הרכוש המשותף, אך טענה כי ההתקנה הייתה דרושה על מנת להרתיע את המבקש מלהמשיך להטריד את השוכרים בדירת המשיבה. צוין כי אין מדובר בתיעוד קולי, אלא בתיעוד של פתחי הגישה לדירה ולחצר הצמודה לה, ללא כל פגיעה בפרטיות של המבקש. בסעיף 15 לתצהיר כתבה המשיבה: "מהטעם שהדירה לא בחזקתי הרי שמידע זה נמסר לי מטבע הדברים ממור". ובסעיף 31: "... ממידע שנמסר לי ממור (השוכרים - א"ג), התיעוד לעיל נוצר לאור ניסיון של רעיית המבקש לחבל במצלמות".

4. בדיון במעמד הצדדים שהתקיים היום אמר המבקש כי "יש מצלמה אחת כאשר עולים בחדר המדרגות ... והמצלמה השנייה מותקנת בפינה מעל דירת המשיבה היא יכולה לצלם את כל החלל, את גרם המדרגות שעולה ויורד".

5. המבקש הפנה לפסק דין של המפקחת על המקרקעין בנצרת מיום 22.10.2006 שקבעה כי התקנת מצלמות ברחבי הרכוש המשותף "בנסיבות דנן" באופן שהן מתחקות באופן מתמיד אחר תנועותיו של בעל דירה בבית, בדרכו אל דירתו ומחוצה לה, אינה עולה בקנה אחד עם הגדרת השימוש המותר ברכוש המשותף, ללא הסכמת כל בעלי הדירות". בא כוח המשיבה הפנה (בהודעה שהגיש לאחר תום הדיון) לפסק דינו מיום 23.11.2021 של השופט מוחמד עלי בשבתו בבית משפט השלום בקריות, בת"א 20750-03-18, בו צוין כי הקביעה אם בהצבת מצלמות מדובר בשימוש סביר היא קביעה קונקרטית שנעשית על פי נסיבותיו של כל עניין.

לטעמי, אין הבדלים בין שתי ההפניות לפסיקה שהובאו על ידי הצדדים. אולם השאלה שבפנינו איננה אם מדובר בשימוש סביר ברכוש המשותף, אלא בשאלה אם מתקיימת "הטרדה" כמובנה בחוק. בע"א 44575-09-24 אירן נתן נ' ליאת לאה זילברמן שטיינר, דן בית המשפט המחוזי בחיפה בערעור על צו למניעת הטרדה מאיימת לפי החוק. הערעור התקבל, והשופט י' כהן הסביר את מטרת החוק. בין השאר הוא קבע (ההדגשה הוספה - א"ג):

"צירוף ההוראות השונות של החוק מביא למסקנה שהחוק נועד בראש ובראשונה לטפל במצבים דחופים, בהם אדם נתון לאיומים, לסכנה או למעשים העלולים לפגוע בו באופנים שונים ... מקום בו להטרדה לא מתלווית סכנה, שיש צורך למנוע אותה הסעד דחוף ומיידי, אין מקום למתן סעד לפי החוק, ועל המוטריד לפעול בדרכים אחרות כדי להסיר את ההטרדה".

במקרה שבפנינו, עצם התקנת המצלמות באופן שתואר על-ידי המבקש בישיבה היום ובבקשה עצמה, אינו מעיד על הטרדה.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"ה, 18 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.